

El conservador Mitsotakis és el successor del socialista Papandreu

"Tenim la força del poble"

Entrevista amb el cap del govern Constantí Mitsotakis sobre l'amenaça de bancarrota a Grècia i les seves esperances en Europa.

Constantí Mitsotakis va apel·lar, durant la cimera de la CE a Dublín, a la "solidaritat de la Comunitat" i demanà ajudes econòmiques per al seu país. En un altre front s'ha trobat amb el seu homòleg turc, Yildirim Akbulut, aprofitant la cimera de l'OTAN a Londres. El jurista Mitsotakis, de 71 anys, va rebre el mes d'abril l'herència del cap de govern socialista, Andreas Papandreu, el qual havia minat l'economia de Grècia en 9 anys de mandat, en política interior, havia precipitat el país en un pantà d'escàndols i, en política exterior, l'havia aïllat. Cap del partit conservador Nea Demokratia, és originari de Creta i durant la segona guerra mundial va ser jutjat dues vegades a mort pels alemanys per pertànyer a la resistència; l'amnistia i el bescanvi de presoners el van salvar de l'execució. Després del colp militar del 1967, Mitsotakis es va exiliar a París.

—*Sr. Mitsotakis, després de la victòria electoral a principis d'abril s'ha fet càrrec del govern d'un país desfet. Grècia és a un peu de la bancarrota i viu a despeses d'altri. Dins la CE tenen els màxims deutes per cap i la quota d'inflació més alta. ¿Es pot salvar encara, el seu país?*

—Tot això és malauradament cert. Però estic convençut que Grècia es pot salvar.

—*Només el deute públic ja supera tot el producte nacional brut. El servei de deutes absorbeix més del 50% del rediment estatal. ¿Com vol aplanar aquesta muntanya?*

—Aquest és el problema més greu, la conseqüència d'anys de dèficit. Ens cal temps per a resoldre-ho. De segur que d'aquí a tres anys estarem en situació de disminuir el dèficit a un nivell acceptable.

—*¿Què és un nivell acceptable?*

—La mitjana de la Comunitat.

—*¿Ho vol aconseguir per les seves prò-*

pies forces o compta amb més ajudes de Brussel·les?

—L'ajuda de la CE ens cal de totes maneres. D'ençà que en som membres, des del 1981, en total ja hem rebut 12 mil milions de dòlars més del que hem pagat a la caixa de Brussel·les. Aquesta mena d'ajuda continuarà existint. Però també ens cal un suport addicional per a poder superar la situació d'ara.

—*¿Pensa en un crèdit de sosteniment?*

—Encara no ho he concretat definitivament, però m'he dirigit de seguida al president de la Comissió de la CE, Jacques Delors, i li he dit: som un govern nou, estem disposats a prendre les mesures dràstiques necessàries i modificar radicalment la nostra política. Espero que la Comissió faci propostes concretes al consell de ministres.

—*Segurament no serà fàcil. El seu predecessor, Andreas Papandreu, no va moure ni un dit pels impostos que anaven lligats amb l'últim crèdit de sosteniment de Brussel·les del 1985.*

—Delors també m'ho ha donat a entendre clarament. Però li he dit que llavors hi havia un altre govern al poder. D'altra banda, Grècia no és l'únic estat que té dificultats dues vegades. Gairebé tots els països de la CE han superat aquests problemes amb l'ajuda de la Comunitat. I, a fi de recolzar políticament la Comissió, he viatjat a totes les capitals de la CE i he demanat suport.

—*Qualsevol ajuda de fora només té sentit si els mateixos grecs també s'hi arromanguen. ¿Com vol fer comprendre als seus compatriotes que ara calen "suor i privacions", com diu vostè? Els atenesos tanmateix es van indignar en saber que de bon matí ja no podrien agafar de franc els transports públics, sinó que haurien de pagar 50 dracmes (unes 30 pessetes). Les vagues generals van parilitzar el país. ¿Com vol aconseguir la comprensió dels seus compatriotes?*

—És la meua tasca més difícil. Durant molts anys no s'ha dit la veritat als grecs, han estat defraudats. Papandreu va guanyar les eleccions del 1985 perquè va prometre millors èpoques al poble i va callar la veritat. Tres mesos més tard ja es va veure pressionat, també des de Brussel·les, a anunciar un programa d'estalvi juntament amb fixació de salaris màxims. El resultat va ser un fracàs total. Ara ho sabem tots. Però abans de les eleccions de l'any passat Papandreu encara va afirmar que aquell programa havia reeixit al cent per cent.

—*¿Per què no el va refutar?*

—Bé, ell tenia controlats tots els mitjans de comunicació. La televisió estava completament al seu servei. Papandreu no va permetre que el poble sabés la veritat.

—*¿Té per objectiu convocar unes altres eleccions —que serien les quartes en un espai de dos anys— a fi d'arribar a una majoria més còmoda?*

—No convocaré eleccions mentre no siguin inevitables. M'agradaria governar quatre anys amb aquesta mínima majoria i reconstruir Grècia i l'economia dels països.

—*No totes les hipoteques les ha heretades dels socialistes. La corrupció i el nepotisme sempre han format part del repertori de la política grega.*

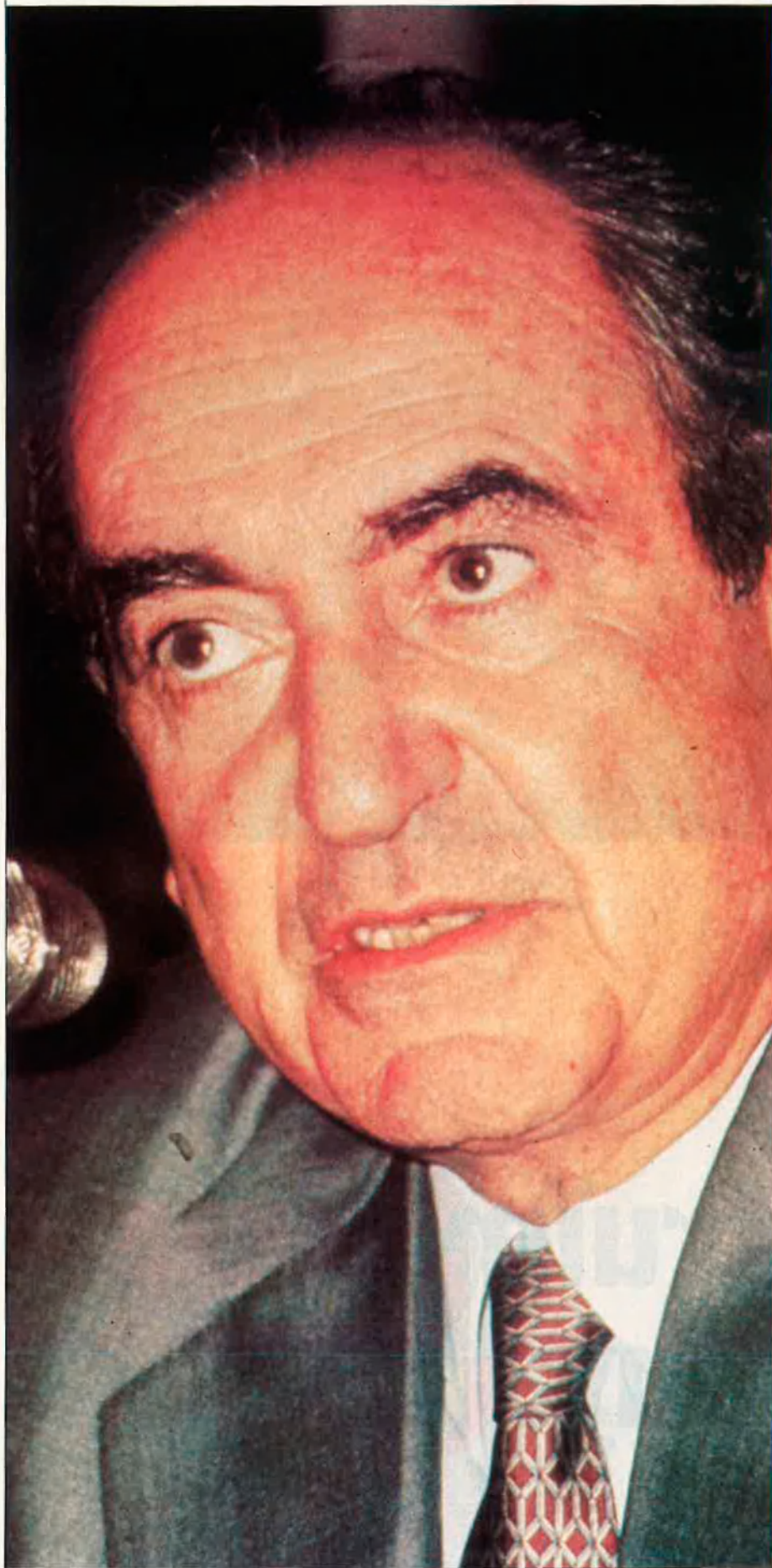
—Contra això he de protestar. Han estat casos excepcionals que existeixen a tot arreu, a tots els països. Sens dubte, durant el mandat de Papandreu s'han escampat perillosament. Però en general aquest fenomen no ha existit mai a Grècia.

—*L'actual president de l'estat, Constantí Karamanlis, l'any passat era del parer que, els caps de govern, se'ls envia a casa, però no a la presó. A canvi, vostè deixa que processin Papandreu a causa dels escàndols del seu govern.*

—Karamanlis no ha dit mai una cosa així.

—*No públicament.*

—Allò que en política no es diu pública-

ment és com si no s'hagués dit. Però la qüestió era un altra: això és a mans de la justícia, ella decidirà. I la justícia, a casa nostra, és realment independent.

—*¿Després de vuit anys sota el domini de Papandreu?*

—Els socialistes van intentar per tots els mitjans tenir la justícia sota control. Però no van reeixir-hi. Per a nosaltres, com a oposició, això va ser decisiu en aquell difícil moment. Per a mi, la justícia era molt més important que les vagues o la policia o l'administració. La justícia no va quedar completament intacta, però sí independent.

—*¿Tampoc no va quedar corrompuda?*

—No, per això hi ha processos en curs contra Papandreu i els components acusats del seu gabinet. Per tant, Papandreu també ha de presentar-se davant d'un tribunal. Potser el declararan innocent, o bé culpable. És decisió del tribunal. Ningú no hi pot intervenir si volen respectar la Constitució.

—*¿Tampoc el president de l'estat?*

—Ningú no té res a dir-hi. La justícia el pot declarar innocent, i jo no hi tindria res en contra. La meua intenció no és ficar Papandreu a la presó. Però insisteixo: és la justícia, la que decideix.

—*En la Comunitat Europea i en l'OTAN, Grècia sempre s'ha distingit en el passat com a pertorbador de la pau. Atenes ha irritat els altres membres de la CE amb desigs especials o ha escrit la seva opinió, discrepant de la majoria, com a nota al peu dels actes. ¿Ja s'ha acabat això?*

—Sí, s'ha acabat. Grècia és tant membre de l'OTAN com de la CE i es comporta com a tal. Durant les poques setmanes del nostre mandat ja s'ha fet alguna cosa pel que fa a la política exterior. Ja hem reconegut Israel, per exemple.

—*Com a darrer país de la Comunitat.*

—Sí, amb retard. Però hem mantingut la promesa que havíem fet. També hem firmat un acord amb els EUA sobre les bases del nostre país.

—*Papandreu sempre havia amenaçat els EUA dient que tancaria les quatre bases nord-americanes a Grècia. Vostè ha firmat ara un nou contracte de vuit anys. En 26 anys, és el primer cap de govern grec que ha fet una visita a Washington. ¿No tem atiar el latent anti-americanisme grec?*

—Jo no sóc del parer que hi hagi cap anti-americanisme, aquí. En el fons, els grecs senten simpatia pel poble dels EUA.

—*Però s'ha intentat fer política amb els*

Un dels objectius del Departament de Política Territorial i Obres
Públiques és el manteniment i la creació d'infraestructures que responguin
a les necessitats ciutadanes: xarxa de transport, plantes depuradores,
urbanisme, arquitectura, conservació de la natura,
a tots els indrets de Catalunya.

Potenciant la tecnologia i l'obra pública construïm el futur i
millorem la qualitat de vida.

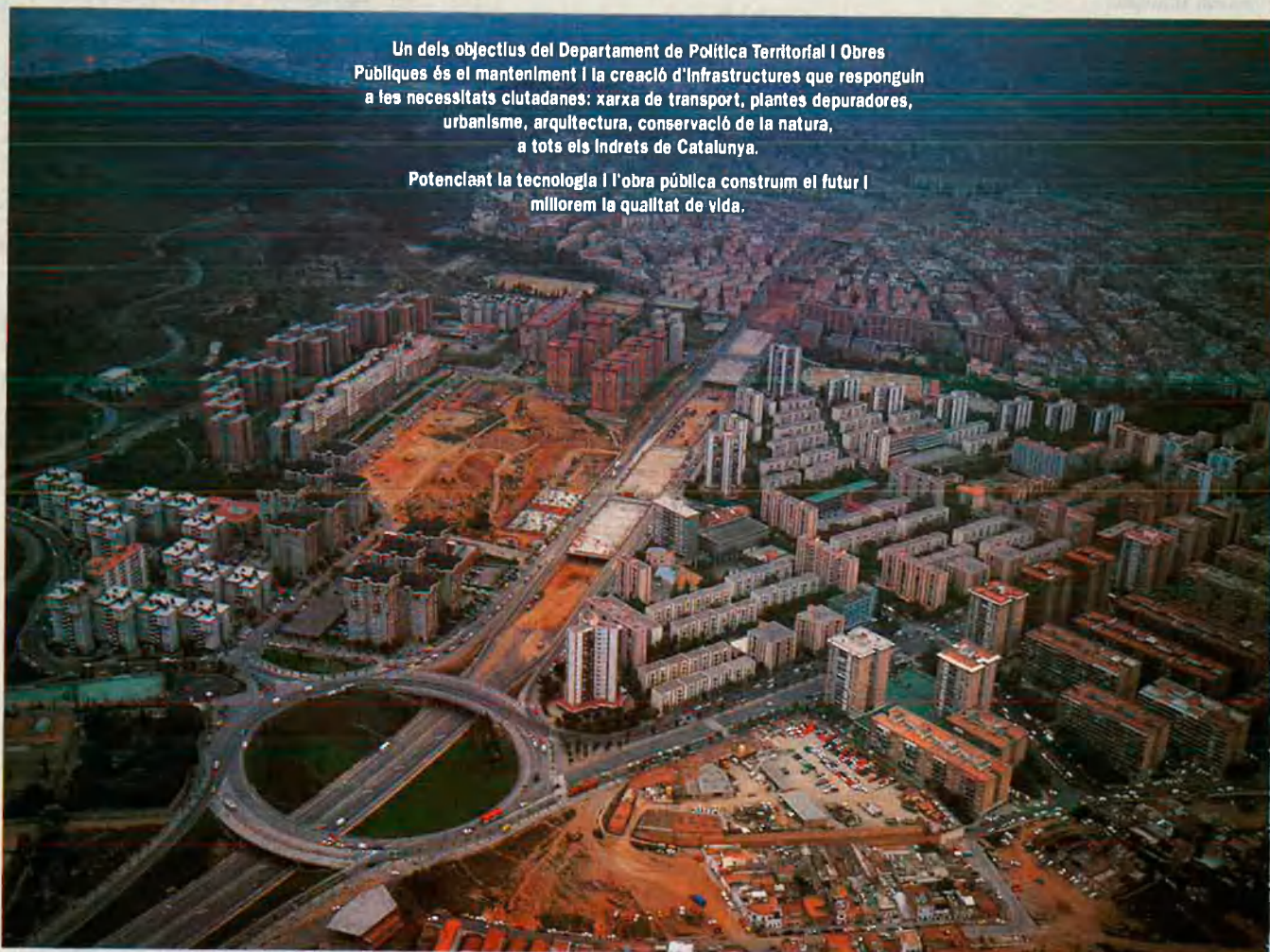
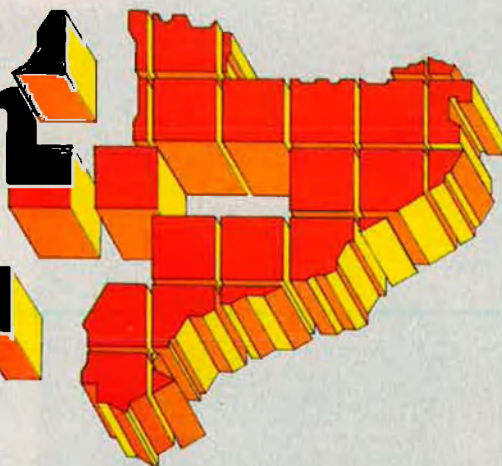

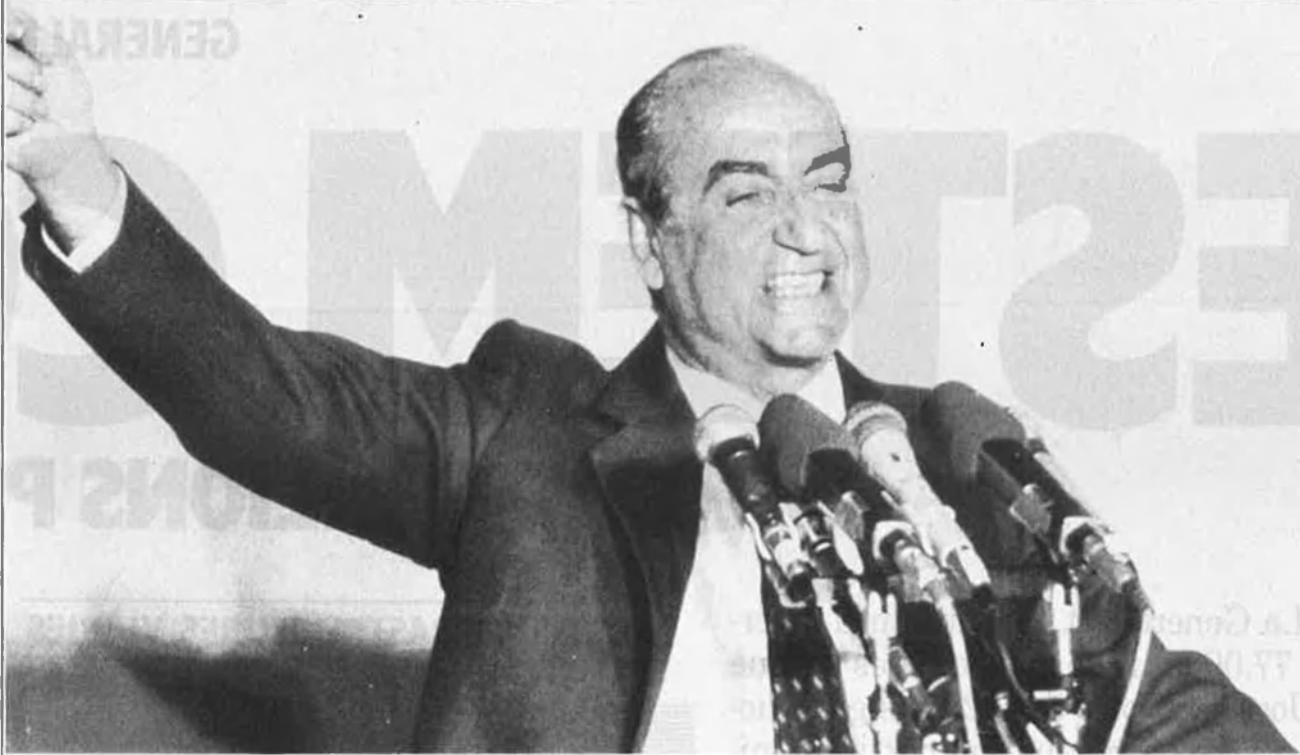
FOTO: TAVISA

XARXA ARTERIAL DE BARCELONA
El Cinturó. Anell de Valladaura. Desembre 1989

Construïm Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques

"Xipre és l'últim conflicte del món".

ressentiments antiamericans.

—Els grecs són molt sensibles en relació a la seva independència nacional. Amb això és fàcil fer demagògies. Però no crec que actualment interressi al poble grec el problema de les bases nord-americanes.

—Fins ara, la CE ha donat molts mils de milions per al desenvolupament de l'economia del sud de la Comunitat, sobretot per a Grècia. *¿No s'ha de témer que en un futur la majoria d'aquests diners aniran a parar als països de l'est que han deixat el comunisme?*

—És clar que a Europa ara hi ha una nova realitat i també que tots aquests països necessiten l'ajuda econòmica dels altres estats de la Comunitat. Però això no ha de comportar que el sud d'Europa no rebí el que és d'esperar.

—*¿Quins efectes tindran els canvis de l'est i l'anul·lació del pacte de Varsòvia sobre el sud-est d'Europa, el seu país i els seus veïns?*

—Seran de segur positius, però al mateix temps ens trobem davant d'uns altres problemes. Als Balcans torna a sorgir el nacionalisme. En certs països el xovinisme aguditza els problemes de les minories. És preocupant.

—*¿Es refereix a la situació de Iugoslàvia?*

—El que està passant allà és molt inquietant. No estic segur que els iugoslaus puguin conservar la seva unitat nacional.

Els Balcans s'han convertit en una regió difícil. Els únics països que hi tenen una bona cooperació són Grècia i Bulgària.

—*Quatre anys enrere semblava que es podia arribar a un enfrontament armat entre Grècia i Turquia, dos membres de l'OTAN, a causa dels drets de sobirania a la mar Egea. Tots dos països també estan renyits a causa de Xipre. Després de l'entrevista de Papandreu amb l'anterior cap de govern turc, Turgut Özal, a Suïssa, es va parlar del "geni de Davos", el qual va tornar a desaparèixer de seguida. ¿Vostè buscarà ara un acord amb Ankara?*

—Sí, jo sempre he defensat la política del diàleg. I he tingut el valor de dir-ho quan Papandreu em va acusar de traïdor perquè jo demanava el diàleg. Els nostres dos països estem condemnats per la història i per la geografia a ser veïns i mantenir relacions cordials. Jo sóc un polític que gaudeix d'un cert prestigi a Turquia, perquè els turcs saben perfectament que jo sempre he defensat aquesta política, també en èpoques difícils.

—*Papandreu i Özal també van mantenir converses, però no han conduït a res.*

—El diàleg només té sentit si s'intenta seriosament llimar les diferències entre ambdós països. A Davos tan sols es va tractar de millorar l'atmosfera. Va estar bé —i va ser positiu que els socialistes també acceptessin el diàleg, ja que ara tots els

partits grecs estan d'acord a dialogar amb Turquia. És un pas endavant. L'última vegada que vaig trobar-me amb Özal —i l'any passat ens vam trobar tres vegades— li vaig dir clarament: si guanyo les eleccions, estic disposat a iniciar un diàleg, però jo seré molt més crític que Papandreu.

—*¿Amb què vol començar?*

—Amb Xipre. Ho he dit clarament als turcs. Sense solucionar el problema de Xipre, no es pot aconseguir cap millora en les relacions bilaterals.

—*¿Hi veu alguna possibilitat, en aquest tema?*

—Certament. El que manca actualment és la voluntat per part de Turquia per a solucionar el problema. Les condicions són favorables, més favorables que mai. A tot el món se solucionen els problemes regionals.

—*Actualment, Xipre és l'últim conflicte europeu a flama viva.*

—L'últim conflicte no d'Europa sinó de tot el món. Xipre és l'últim país on encara hi ha un mur que el divideix en dues parts. Jo he dit als turcs: ¿Per què volen ser els últims? ¿Creuen que al centre de la Mediterrània, al centre d'Europa, s'ha de continuar acceptant aquesta vergonya?

© Der Spiegel
Trad.: Carme Gala